

سوره پنجاه و چهارم - قمر

این سوره در مکه نازل شده و ۵۵ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

قیامت شد و ماه شکاف خورد! اگر کافران معجزه‌های ببینند اعراض کنند و گویند جادوی همیشگی است! و تکذیب کردند در پی هواهای نفس خویش رفتند و هر کاری (در جای خود) مستقر است! از اخبار گذشتگان چیزهایی به آنان رسید که خوشحال کننده نبود! حکمتی است رسا که از پس آن اندرز سودی نبخشد! پس روزی که منادی آنان را به چیزهای بس دشواری (برپائی رستاخیز) فرا خواند از آنان روی بگردان! آنها با دیگانی فرو هشته از قبرها بیرون آیند گوئی که ملخ‌های پراکنده‌اند! به سوی منادی بشتابند و به همدیگر گویند این، روز بس دشواری است! (۱ - ۸)

پیش از آنها قوم نوح نیز انکار کردند و بنده ما را تکذیب نمودند و گفتند دیوانه‌ای است و آزارش دادند! پس پروردگارش را خواند و گفت من مغلوب شده‌ام مرا یاری ده! ما هم درهای آسمان را به آب سیل‌آسا بگشودیم! و زمین را شکافته چشمه‌ها جاری ساختیم پس آب‌های آسمان و زمین برای کاری که مقدر شده بود. به هم پیوست! و او را به چیزی که از تخته‌ها و میخ‌ها بود برنشانیم! که با مراقبت ما روان بود. و (طوفان) جزای کسانی شد که کافر گشتند! و آن را نشانه عبرتی ساختیم. آیا پند گیرنده‌ای هست؟! پس عذاب و تنبیه من چگونه بود؟ و به تحقیق قرآن را برای پند گرفتن آسان نمودیم. آیا پندپذیری هست؟! (۹ - ۱۷)

قوم عاد نیز تکذیب کردند. پس عذاب و بیم دادن من چگونه بود؟! در روز نحس و شومی تندباد صرصر پایداری بر آنان فرستادیم! که مردمان را از جا برمی‌کند، بسان تنه‌های کنده شده درختان خرما از ریشه‌ها! پس عذاب و بیم‌دادن من چگونه بود؟! و همانا قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم. آیا پندپذیری هست؟! (۱۸ - ۲۲)

قوم ثمود نیز بیم‌رسانان را تکذیب نمودند! و گفتند آیا شایسته است که ما از بشری مثل خود پیروی کنیم؟ اگر چنین کنیم در گمراهی و جنون باشیم! آیا فقط از بین ما بر او وحی آمد؟ (نه!) بلکه او دروغگوی ناپسندی است! فردا به زودی خواهند دانست که دروغگوی ناپسند کیست! ما ناقه را برای آزمایش آنها فرستادیم (و به صالح گفتیم) مراقب آنها باش و شکیبائی کن! و به آنان خبر بده که آب (چشمه) میانشان قسمت شده و هر صاحب نوبتی در نوبت خود حاضر شود! پس رفیق خود را فراخوانند و او دست برد و ناقه را پی کرد! پس چگونه بود عذاب و بیم دادن من؟! ما هم یک صیحه بر آنها فرستادیم که چون گیاه خشک ریز ریز شدند! و همانا قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم آیا پند گیرنده‌ای هست؟! (۲۳ - ۳۲)

قوم لوط نیز بیم‌دهندگان را تکذیب کردند! و ما هم باد ریگباری بر آنها فرستادیم. جز خاندان لوط که به سحرگهان نجاتشان دادیم! و این نعمتی بود از جانب ما (بر خاندان لوط). ما هر که را که شکرگزار باشد چنین پاداش می‌دهیم! و بی‌گمان لوط آنها را از عذاب ما ترسانیده بود ولی آنها به بیم دهندگان شک کردند! و همانا (از لوط) مهمانان او را برای کام گرفتن طلب نمودند پس ما هم دیدگان آنها را محو کردیم (و گفتیم) عذاب و بیم دادن ما را بچشید! و به تحقیق سحرگاه عذاب بر آنها آمد و دوام یافت! (و گفتیم) عذاب ما را بچشید! و همانا ما قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم آیا پند پذیری هست؟! (۳۳ - ۴۰)

همانا بر قوم فرعون نیز بیم دهندگانی آمدند! آنها همه معجزات ما را تکذیب کردند پس ما هم آنان را به سان گرفتن مقتدر توانا بگرفتیم! آیا کافران شما نیرومندتر از پیشینیان شما هستند؟ یا برای شما در کتاب‌های آسمانی پیشین امان نامه‌ای هست! یا این که می‌گویند ما هم پشت و یاور همدیگریم؟! به زودی همه آنها هزیمت یابند و پشت نمایند! همانا موعد آن رستاخیز است و رستاخیز وحشتناک و تلخ‌تر می‌باشد! حقا که گناهکاران در ضلالت و آتش‌های سوزان باشند! روزی که آنها را به روی صورت در آتش کشند (گویند) عذاب آتش را بچشید! ما همه چیز را به اندازه آفریده‌ایم! و فرمان ما جز یکی نیست مانند یک چشم به هم زدن! و همانا ما نظایر شما را به هلاکت رساندیم آیا پندپذیری هست؟! هر کاری که انجام دادند در نامه عملشان ضبط است! و هر عمل بزرگ و کوچکی در آنجا ثبت شده است! به راستی که پرهیزگاران در بوستان‌ها و چشمه‌سارهایند! در جاهای پسندیده و نزد خداوند توانا! (۴۱ - ۵۵)